

ler dør og med Bekymring maa tænke paa, at Frugten af al hans Flid og Moje maaske vil blive splittet ad ved Auktion eller paa anden Maade gjort værdiløs? Har han ingen Arvinger, der har Sans eller Evner til at fortsætte hans Arbejde, vil han sikkert glæde sig ved at kunne testamentere sin Samling til et Museum, hvor han ved, at den vil komme paa sin rette Plads og blive til Gavn og Glæde for Offentligheden. Overhovedet kan man jo med den Art Museer begynde i det smaa. Arbejdets Glæde be-
staar som bekendt i at bygge op fra Grunden, ikke i at se alt fuldbragt med ét Slag. Iøvrigt kan jeg, hvad de finansielle Spørgsmaal angaar, ganske slutte mig til det Forslag, som Hr. Johannes Olsen fremsætter her i Tidsskriftet Side 74.

Med ovenstaaende Betragtninger henvender jeg mig til den dannede Almenhed og ganske særligt til Dansk historisk Fællesforening med Ønske om, at den vil skænke Sagen et velvilligt Øre. Jeg saa gjerne, at Sagen havde fundet en værdigere Talsmand end min Ringhed; og det undrer mig, at den ikke for længe siden er taget op til offentlig Drøftelse.

Hellerup, i August 1924.

Chr. Heilskov.

ANMELDELSER m. m.

Nordsjællandsk Folkeliv. 1—4. Udg. af *Anders Uhrskov*. 1921—4. I Kommission hos H. Aschehoug & Co.

Højskolelærer Anders Uhrskov har i Løbet af faa Aar udsendt fem Bind af et Værk med Hovedtitel Nordsjællandsk Folkeliv, indeholdende: 1. To Nordsjællænderes Erindringer. 2. Folkesagn. 3. Sagn og Tro. 4. Højtid. 5. Dagligliv. Sidste Bind indeholder udførligt Sagregister.

Bogen er udkommen i Subskription blandt nordsjællandske Bønder, og økonomiske Grunde har tvunget Forfatteren til at begrænse sit Stof. Det kan ikke nægtes, at Værket derved er blevet en Materialesamling af noget tilfældig Karakter. Det værdifulde er det Folkemindestof, som Uhrskov selv med stor Flid og

Forstaaelse har indsamlet blandt Befolkningen. Ogsaa Dansk Folkemindesamlings Stof er benyttet, men ret planløst og tilfældigt, og kunundtagelsesvis er hentet Oplysninger fra ældre trykt Litteratur. Trods Ufuldstændigheden bringer Uhrskovs Bog en særdeles fornøjelig og belærende »Posefuld« Folkeminder, tilrettelagt paa overskuelig Maade. Værdien forhøjes yderligere ved talrige smukke Illustrationer, bl. a. Tegninger af Kongstad, P. B. & N. J. Termansen m. fl.

Uhrskov bør fortsætte og yderligt uddybe set saa smukt begyndte Arbejde.

H. Grüner Nielsen.

C. Klitgaard: Hjørring Bys Historie indtil det 19. Aarh. Midte. I. (I Kommission hos H. F. Sigetty).

Vendsyssel hører til de af Landets Egne, der i den nyere Tid hyppigst er blevet underkastet historisk Beskrivelse. Forfatteren af det ovenfor citerede Værk udgav 1906—07 sin fortrinlige og fyldige Beskrivelse af Hvetho Herred, og i 1921 fulgte Byretsfuldmægtig C. Petresch Christensens Bog om Nørre-Sundby til 1701. Efter i Mellemtiden at have foretaget en lille Udflugt søndenfjords til Nibe og udgivet denne Bys Historie til 1728, lægger Postmester Klitgaard nu en ny Bybeskrivelse frem for Læserne, idet han denne Gang har behandlet selve Landsdelens Hovedstads Historie.

Den lille By med de tre Kirker er ældgammel, saa gammel, at dens Oprindelse ganske taber sig i den forhistoriske Tid, og hele dens Tid, saa langt tilbage, som historiske Kilder naar, og helt op til den nyere Tid, da ogsaa den indfangedes af det vidtspundne Jernbanenet, er præget af Armod og Usseldom, hærgnet som den blev af talrige Ildsvaader; saa fattig og lidet betydende har den været, at da Regeringen i 1645 traf Foranstaltninger til en bedre Ordning af Forsvarsvæsenet og i den Anledning vilde anlægge en Fæstning paa hver Side af Limfjordens Indløb, nemlig ved Hals og Mov, fik man den Ide at nedlægge Hjøring og Sæby og flytte disse Byers Indvaanere til Hals, for at de kunde bebygge den nye By. Begrundelsen til dette Skridt, som jo ikke blev til noget, var, at Hjøring ingen Søhandel havde, og det havde Sæby heller ikke, fordi dens Havn var opfyldt af Sand og ganske ødelagt.

For den, der nu kender Hjøring som den driftige Handelsby med de lange nye Gader ned mod Stationsterrænet og de meget faa gamle Huse i den gamle Del af Byen, er det vanskeligt at